

Πόσον ὠμοιάζεν ἡ ἀγία μὲ τὴν φίλην τοῦ ποιητοῦ, ἡ ὁποία τὴν εἶχε προστάτιδα ἔκτοτε, ἐπάνω εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον, ἀτενίζων εἰς αὐτὴν μέχρι τελευταίας πνοῆς . . .

* *

Ὁ ποιητὴς ἀπέθανε. Καὶ τὸν ὠδηγήσαμεν οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων ἐν πρῶτῷ ἐπὶ ἀπλουστάτου φερέτρου εἰς τὸν τάφον. Καὶ ἡ κόρη ἔζη ἐν τῇ μουσικῇ, διὰ τῆς μουσικῆς. Ἡ ἰδιοφυΐα τῆς ἀδρᾶ ἐξεδηλοῦτο· ἀλλὰ τὸ λεπτοφυὲς σῶμα κατεβλήθη ὑπὸ νόσου, ἡ ὁποία ἀνεπιπισθῆτως ἐξήντλει, τὸ ἀφ' ἧς ὑπῆρξεν, ἐξηντλημένον ἐκεῖνο σῶμα.

Καὶ μίαν ἄλλην πρῶϊαν, ἄλλην ἐπέπρωτο νὰ συνωδεύσωμεν κηδεῖαν.

Ἡ καλλιτέχνις ἦτο νεκρά, νύμφη τεσσάρων ἡμερῶν! . . .

Ὁ ποιητὴς ἔσυρε, χωρὶς νὰ τὸ φαντάζεται, εἰς τὸν Ἄδην τὸ εἶδωλόν του. Τοὺς ἤρπασεν ὁ θάνατος, διὰ νὰ τοὺς ἐνώσῃ ἡ ἀθανασία.

Ἦτο ὁ ἰσχυρότερος, ὁ γλυκύτερος πόθος τοῦ ποιητοῦ . . . Καὶ τὸ κατώρθωσεν . . .

Εὐτυχέστερος ἀπὸ τὴν μητέρα, τὴν ὁποίαν τόσον σκληρῶς ἐξεδικήθη . . .

* *

Ἡ καλλιτέχνις ἦτο ἡ **Μπεττίνα Φραβασίλν.**

Ὁ δὲ ποιητὴς ;

Ὁ **Γεώργιος Βιζυηνός.**

ΤΑ ΜΑΓΕΜΕΝΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑ!

Ἄχ! εἶνε τὰ γλυκὰ φιλιὰ σου	Πλὴν ὅπως τὸ λουλοῦδ' ἀνθίζει
Ζωὴ μου καὶ παρηγοριά·	Μὲ τὴν δροσοῦλα κι' ἀναζῆ
Ἐἶνε δροσιὰ τὸ φίλημά σου,	Κι' ἂν ἡ δροσιὰ δὲν τὸ ποτίζει
Ποῦ μοῦ δροσιζει τὴν καρδιά!	Μαραίνεται καὶ πιά δὲν ζῆ,

Ἔτσι κι' ἐμένα σὰν μοῦ λείψουν
Τὰ μαγεμένα σου φιλιὰ,
Θὰ μαραθοῦν, ὦ! Θὰ νὰ σβύσουν
Τὰ χεῖλη μου καὶ ἡ καρδιά!!!

(1896)

Π. Α. Λ.

Σ. Δ. Π. Σ. Εἰς μνήμην ἀλυσμόνητον τῆς εἰδωλολατρευμένης συζύγου αὐτοῦ **Μπεττίνας** (τὸ γένος Φραβασίλν) ὁ ἀτυχῆς αὐτῆς σύζυγος καὶ συμπαθέστατος ἡμῶν φίλος κ. Κωνσταντῖνος Μ. Παππαγεωργίου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τρυφερῶν στίχων, συνέθεσε γλυκύτατον ἄδμα ἐν συνοδείᾳ Κλειδοκυμβάλου, ὅπερ καὶ ἐξεδόθη πρὸ τινος εἰς καλλιτεχνικώτατον τεμάχιον Μουσικῆς· τούτου προτάσσεται ἡ **Εἰκὼν** τῆς δυσμοίρου καλλιτέχνιδος, ἧς τοσοῦτον ἐνωρίς, ἐν τῇ γλυκυτέρᾳ στιγμῇ τῶν ὀνείρων, τῶν φλογερωτέρων πόθων, καὶ τοῦ φωτεινοτέρου φωτός τοῦ βίου, ἐσδέσθη ἡ ζωὴ, ὑπὸ τὴν ἀδικον καὶ βαρεῖαν τῆς μοίρας παλάμην . . .